

POSTANAK I EVOLUCIJA TEKSTA STAROSLAVENSKIH DULJIH EVANĐELISTARA

Josip VRANA, Zagreb

1. Uvod.

Staroslavenski prijevod evanđelja prvi je slavenski književni tekst, a nastao je u drugoj polovici 9. stoljeća. Autori su mu Grci, solunska braća Konstantin i Metod. Nastao je djelomično u Carigradu, a djelomično u tadašnjoj Moravskoj državi. Već u početku postojala su tri tipa toga prijevoda: kraći evanđelistar, dulji evanđelistar i četveroevanđelje, tzv. tetrum. Nijedan od ova tri tipa nije sačuvan u prvočitnom obliku. Prvi sačuvani prijepisi su kraći evanđelistari *Assemanovo evanđelje* i *Savina knjiga* te četveroevanđelja *Marijinsko* i *Zografsko*, koji potječu iz kraja 10. ili početka 11. stoljeća. Ta četiri evanđelja ubrajaju se u tzv. staroslavenski kanon. Njima je vrlo bliz kraći evanđelistar rusko *Ostromirovo evanđelje* iz god. 1050. Najstariji dulji evanđelistar *Mstislavovo evanđelje* prepisano je u početku 12. stoljeća, a poslije njega prepisano je srpsko *Miroslavljevo evanđelje* potkraj toga stoljeća. U razdoblju od oko 150-300 godina došlo je do više revizija, eventualno i redakcija jezika i teksta u sva tri tipa staroslavenskih evanđelja. Stoga je problem postanka i evolucije njihova teksta vrlo kompleksan. Njime su se bavili svi viđeniji slavisti počevši od patrijarha slavenske filologije Josefa Dobrovskoga do dana današnjeg, ali su postigli samo djelomične rezultate. U tom pogledu, pored Vatroslava Jagića, najzaslužniji su češki slavisti Josef Vajs i Karel Horálek. Još god. 1929. na prvom slavističkom kongresu u Pragu Vajsu je bilo predloženo da sastavi rekonstruirani tekst staroslavenskog prijevoda evanđelja. Vajs je tada izjavio, da za to još nisu dozrele prilike, ali se ipak prihvatio toga posla i god. 1935. i 1936. objavio rekonstruirani tekst svih četiriju evanđelja.¹ Vajs je dobro proučio grčki tekst evanđelja pa je u tom rekonstruiranom tekstu dao prednost evanđeljima, u kojima

¹ Joseph Vajs, *Evangelium s. Matthei, s. Marci, s. Lucae, s. Joannis palaeoslovenice, I-IV*, Praege 1935-1936.

ima najviše starijih, tzv. zapadnih varijanata, a to su *Assemanov evanđelistar* i dva *Nikoljska četveroevanđelja* iz 14. stoljeća. To svoje načelo Vajs nije mogao primijeniti svugdje pa je u svoju rekonstrukciju mjestimice unosio i novije, tzv. carigradske varijante, koje dolaze u četveroevanđeljima *Marijinskom* i *Zografskom* te kracem evanđelistaru *Savinoj knjizi*. Vajsovu rekonstrukciju nije prihvatio Karel Horálek i u svojoj je knjizi *Evangeliāre a čtveroevangelia*² iznio niz dokaza, da je prvo bitni staroslavenski prijevod evanđelja bolje sačuvan u ovim drugim kodeksima. Vajs je proučio samo tekst kanonskih i *Nikoljskih evanđelja*. Horálek je naprotiv svojim razmatranjima obuhvatio i sva sačuvana evanđelja do 14. stoljeća. Neka su od njih bila štampana, a za druga su bili objavljeni samo neki podaci u znanstvenim publikacijama. Od duljih evanđelistara bilo je objavljeno fotolitografski samo *Miroslavljevo evanđelje*,³ ali se Horálek nije njime služio, nego samo nekim podacima iz objavljene literature, vjerojatno s razloga, što mu ovo izdanje nije bilo pristupačno. Tako je čitav tekst duljih evanđelistara ostao neproučen, iako oni pružaju vrlo važne podatke o postanku i evoluciji teksta staroslavenskog prijevoda evanđelja.

Danas, kad su objavljeni svi najstariji sačuvani dulji evanđelistari nema nikakvih problema u proučavanju njihova teksta. Prema njihovim podacima svaki od četiriju najstarijih sačuvanih duljih evanđelistara predstavlja posebnu redakciju ili reviziju teksta, pa nam tako svi zajedno pružaju dosta vjernu sliku postanka i evolucije ovoga tipa evanđelja. Srpsko *Miroslavljevo evanđelje* iz kraja 12. stoljeća pripada starijoj redakciji duljega evanđelistara i za razdoblje crkvene godine od Pedesetnice do Pashe nema 57 cijelih čitanja za dane u tjednu, tj. od ponedjeljka do petka, već se mjesto njih upućuje na praznike koji imaju cijela čitanja. Naprotiv srpsko *Vukanovo evanđelje* iz početka 13. stoljeća, koje pripada novoj redakciji evanđelistara, ima cijela čitanja i za sve te dane, ali mu nije sačuvan menologij osim početka i kraja.⁴ Rusko *Mstislavovo evanđelje* iz početka 12. stoljeća pripada istoj novoj redakciji kao i *Vukanovo evanđelje*, ima i cijeli menologij, ali je u njemu provedena posebna revizija teksta.⁵ Sva tri spomenuta evanđelja pripadaju istočnoj verziji, kojom se služila pravoslavna crkva, dok *Najstariji hrvatski glagoljski evanđelistar* (u daljem citiranju *Omišaljski evanđelistar*) predstavlja zapadnu verziju, kojom se služila katolička crkva, a izvađen je iz *Omišaljskog misala* iz početka 14. stoljeća.⁶

² Česká akademia věd a umění, Praha 1954.

³ Ljubomir Stojanović, *Miroslavljevo jevanđelje. Évangéliaire vieux serbe du prince Miroslav*, Beograd-Beč 1897.

⁴ Josip Vrana, *Vukanovo evanđelje*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd 1967.

⁵ Л. П. Жуковская, Л. А. Владимирова, Л. П. Панкратова, *Апракос Мстислава великого*. Академия наук СССР, Институт русского языка, Москва 1983.

⁶ Josip Vrana, *Najstariji hrvatskoglagoljski evanđelistar*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd 1975.

Da ustanovim jezično stanje spomenutih duljih evanđelistara, njihov postanak i međusobni odnos, konsultirao sam 287 leksičkih varijanata, koje je objavio Horálek,⁷ 271 varijantu, koje je objavio Kuljbakin,⁸ 201 tekstualnu ili leksičku varijantu objavljenu u svojoj knjizi o *Omišaljskom evanđelistaru*⁹ i 237 varijanata, koje sam naknadno sabrao: svega oko 1000 varijanata u 9 kodeksa (dva kraća i tri dulja evanđelistara, *Omišaljski evanđelistar* i četiri četveroevanđelja – obadva kanonska i dva *Nikoljska N₁* i *N₂*), odnosno 9000 mesta. Dakako, sav taj materijal ne mogu prikazati u ovoj raspravi. Iznijet ću samo ono najvažnije.

2. Miroslavljevo evanđelje.

A. Stari sloj leksičkih varijanata. U svojoj knjizi o *Miroslavljevu evanđeliju* Kuljbakin je nabrojio 253 stare leksičke varijante, koje dolaze i u kanonskim evanđeljima.¹⁰ U većini takvih slučajeva *Miroslavljevo evanđelje* podudara se sa svima kanonskim evanđeljima, izuzevši *Savinu knjigu*, koja je djelomično defektna, a djelomično ima nove varijante. Ono se u takvim slučajevima podudara i s *Nikoljskim evanđeljima*, i to s obadva *N*, ili samo s jednim *N₁* ili *N₂*. Uza sve to ima slučajeva, u kojima su sva kanonska podijeljena na dvije grupe: u prvoj grupi nalaze se samo neka evanđelja, ili samo jedno evanđelje zajedno s *Miroslavljevim evanđeljem*, u drugoj grupi druga. Ostali evanđelistari slažu se djelomično s prvom grupom, a u većini slučajeva s drugom, ali ne podjednako. Pregleda radi navest ću varijante svih evanđelja o kojima govorim, podudarala se ona s prvom grupom i *Miroslavljevim evanđeljem* ili s drugom bez njega.

Matejevo evanđelje: Mt 6,11 *nastavьšago* (*nastoješt...* Z) *dъne* MrMzs – *насоштъny* NAMs, *придушти* V; Mt 6,12 *оставити* ZASMrMs – *отпустити* MNV; Mt 6,13 *неприѣзньиъ* MrMZNV – *лѣkavy* AMs; Mt 6,24 *неродити* MrMNAOm – *неbrѣsti* ZASMs; Mt 6,28 *krinъ* MrMNA – *cvѣtъ selъny* ZSVOM, *cvѣtъсь polьsky* Ms; Mt 6,30 *sѣно* (*трѣva* S) *selъnoe* (*zeleno* Mr) MrNSV – *sѣno* ZAMs, *sено* polsko Om; Mt 8,8 *krovъ* prema grč. *στέγη*, lat. *tectum* MrNSVOM – *domъ* MZAMs; Mt 8,27 *kolikъ* prema grč. *ποταπός*, lat. *qualis* MrN – *kъto* MZVOM, Ms *kako*; Mt 10,1 *језа* MrA – *болѣзнъ* MZNSVMs; Mt 10,10 *моѣна* MrMZ – *pira* N, *tobolъ* V; *mѣhъ* Ms; Mt 10,10 *pišta* MrZNVMs – *mозда* M; Mt 10,17 *убити* MrMZVMs₁₋₂ – *утети* NAOm; Mt 10,29 *асѣsарii* MrMNA – *pѣnѣzb* Z, *mѣra* VMs; Mt 10,31 *сulеїsi*

⁷ O. c., 80-123.

⁸ St. M. Kuljbakin, *Paleografska i jezična ispitivanja o Miroslavljevom evanđelju*, Srpska bogoslovска akademija, Sremski Karlovci 1925, 65-95.

⁹ O. c., 52-54.

¹⁰ O. c., 66-92.

MrA – luč̄šsi MZNVMs; Mt 11,17 piskati MrM – svirati ZNV, pipelovati Ms; Mt 12,31 vlasvimiē MrZN – hula MASVMs; Mt 13,38 ispléti MZNMsOm – vžzbrati AV; Mt 14,8.11 bljudo MrZVMs₁₋₂ – misa MN; Mt 19,4.8 iskoni MrMZbNVMsOm – ispr̄va AS; Mt 21,23 vlastb prema grč. ἔξονσία, lat. potestas MrN₁ VMs₁₋₂ – oblastb MZbN₂; Mt 24,29 luna MrMNAVMsOm – mēsęc Z; Mt 24,48; 25,5 kžsbnéti MrMN₁₋₂Om – móditi ZASMs; Mt 25,33 šjui MrMNAMs₂ – lēvž ZV₂Ms₁; Mt 26,7.9.11 myro MZASV₁₋₃Ms₁₋₃Om – hrizma N; Mt 26,10 sžtvo-ri MrM – sžděla ZNASV₁₋₂Ms₁₋₂Om; Mt 26,23 solilo MrMZAVMsOm – tri-volž A; Mt 26,25 ravvi MZNVMsOm – učitelb AS; Mt 26,28 otžpuštenie MrZV – otždanie MNS, ostavlenie AMsOm; Mt 27,59 plaštanica MrMN₁₋₂MsOm – po-něvica Z; Mt 28,7 skoro MrZASVMs – jēdro MNOM; Mt 28,8 jēdro MrMNA – skoro ZSVMs.

Markovo evanđelje: Mk 1,7 sapogž MrZNAsMs – čr̄evii M; Mk 3,27 prezde MrMV – pržvée ZNMs; Mk 6,28 misa MrM – bljudo ZNVMs; Mk 7,22 vlasvimiē MrM – hulenie Z, hula VMs; Mk 7,32 gognivž MrMZS – némž NASVMs Om; Mk 7,33 vžložiti MrMZVMsOm – vžděti NA; Mk 7,35 čisto MrZASVMs – pravo prema grč. δρθως, lat. recte N; Mk 7,36 pače MrSOm – pače izliha prema grč. μᾶλλον περισσότερον, lat. magis plus MZNAMs, bole izliha V; Mk 10,22 dr̄eselž MrZN – dr̄ehlž MVMs; Mk 10,34 uteti MrZN₁A – ubiti MSVMs; Mk 10,40 šjui MrMNA – lēvž ZSVMs; Mk 12,33 olokavžtomatž MrMZ – vžseže-gaemy AVMs; Mk 14,8 pomazati MrNVMs – pohrizmiti MZ; Mk 15,45 kenturionž MrMZNMs₂ – sžtbnikž AVMs₁Om.

Lukino evandelje: L 1,5 efimériē MrMNA – džnevnyiē čréda Z, čréda aviéniē MsOm; L 1,15 sikera (kisera N) MrMNMsOm – tvorenž kvass Z; L 1,21 kžsbnéti MrMN – móditi ZAMs; L 1,42.44 qtroba MrMs₂V₁ – čr̄eo ZNASMs₁₋₂Om; L 3,20 zaklenoti MrM – zaključiti Z, zaklopiti N, zatvoriti VMs₁₋₂; L 4,23 vračb MrNAVMs – balii M; L 5,2 rybitvž MrMA – rybarž ZNVMsOm; L 5,10 obvšstbnikž MrZNAVMs – naslēdnikž M; L 10,3 agnycb MrMZNV – ovčca AMs; L 11,15 eterž MrZNOm – edinž M, drugž V, někyi Ms; L 11,24 bezvodnž prema grč. ἀνυδρος, lat. inaquosus MrMVOm – bezdženžnž ZNMs; L 12,1 popirati prema grč. καταπατεῖν, lat. conculcare MrMN – prépirati ZVMs; L 16,67 kžniga MrN₂VMs – bukžvi MZN₁Om; L 18,33 biti MrMNMs – teti ZVOm; L 19,43 okročiti prema grč. ουνέχω, lat. circumdo MrZNOm – osésti M, objeti VMs; L 20,20 délateb MrZV – zasédnikž M, prébogatž Ms; L 24,25 nesžmyslbnž MrMZ V₁₋₂MsOm – nerazumibnž NAMs₂₋₃.

Ivanovo evandelje. I 2,19.20 sžzdati MrA – vžzdvignqti MZNVMsOm; I 3,4 čr̄eo MrMNAOm – qtroba ZVMs; I 3,16 inočedž MrMV – edinočedž NA₂Ms Om; I 4,5 iskrb MrMZA – blizz NVMsOm; I 4,14 vžslépati MrZN₁AV – vžhoditi M, tešti N₂MsOm; I 4,25 rěšti MrMZN – glagolati AVMsOm; I 5,4 léto MrMZMs –

vrēmę NAVOm; I 5,28,35 diviti sę Mr ZNAVMs – dēati M; I 5,44 inočēdъ MrZAV – edinočēdъ NMs, edinъ M; I 6,17 ladii MrMV – korablъ NAMs, galié Z; I 6,21 ēhati MrZNMs – iti AV; I 6,25 ravvi MrZNVMs – učitelъ M; I 7,25;12,20 eterъ MrZNAVMsOm – edinъ M; I 8,28 tvoriti MrMZAMsOm – glagolati N₂ V; I 9,18,24 vəzglasiti MrZNAVMs – prizvati M, priglasiti Om; I 10,13 neroditi MrMNAOm – nebrēsti ZS; I 11,8 ravvi MrZNOM – učitelъ MSMs; I 11,44 ubrusъ MrMNSVMs – ukroi ZAOm; I 12,3 livra prema lat. libra MrZN – litra prema grč. λίτρα MS, stbъkъnica VMs; Iv 12,5 myro MrMASVMsOm – hrizma Z, mastъ N; I 12,20 eterъ MrZNAV – edinъ MMs; I 18,1 otokъ MrS, ostrovъ Z – potokъ prema grč. χειμάρ-пос, lat. torrens MNAVMs; I 19,1 teti MrMAOm – biti ZNSVMs; I 19,8 pretorъ MrMASMs – pritvorъ ZNOm; I 19,39 litra MrM – livra ZNA, libra Om.

Svega ima 86 varijanata *Miroslavljeva evanđelja*, u kojima su u obzir uzeta kanonska i *Nikoljska evanđelja* podijeljena na dvije grupe. U šarenilu pojedinih grupa teško je snalaziti se. Zato će ovdje iznijeti statističke podatke slaganja (brojka na prvome mjestu), odnosno neslaganje (brojka na drugome mjestu) pojedinih evanđelja s *Miroslavljevim evanđeljem*: *Nikoljsko evanđelje N₁* 53:25, *Vukanovo evanđelje* 48:25, *Omišaljski evanđelistar* 29:16, *Marijinsko evanđelje* 51:29, *Assemanovo evanđelje* 39:23, *Zografsko evanđelje* 53:32, *Mstislavovo evanđelje* 42:32, *Savina knjiga* 18:14. U svim ovim evanđeljima broj varijanata prve grupe, koje se nalaze i u *Miroslavljevu evanđelju*, znatno je veći od varijanata druge grupe. Najveći kvocijent ima *Nikoljsko evanđelje N₁* (2,12), a najmanji *Savina knjiga* (1,29). Ovi podaci svjedoče za veliku starinu matice *Miroslavljeva evanđelja* i sačuvanost njegova teksta uz ostale varijante, u kojima se *Miroslavljevo evanđelje* podudara sa svim kanonskim evanđeljima. Do nepodudaranja među duljim evanđelistarima, iako su potekli iz jedne pramatrice, došlo je zbog toga, što su imali različnu staroslavensku podlogu i različan razvojni put.

B. Novi sloj leksičkih varijanata u *Miroslavljevu evanđelju*. Ako je *Miroslavljevo evanđelje* tako arhaičan kodeks, pitamo se, odakle su u njemu nove leksičke varijante. Kuljbakin u svojoj knjizi o *Miroslavljevu evanđelju* navodi četrdesetak novih varijanata, ali ne ispituje njihovo podrijetlo¹¹. Pokušat će na to pitanje dati točan odgovor. U svojoj knjizi o *Miroslavljevu evanđelju* ustanovio sam dvije činjenice: 1) da je menologij *Miroslavljeva evanđelja* prepisan iz dva kodeksa; 2) da je dijak Grigorije, koji je pisao jedan dio naslova i pozlatio inicijale, na kraju kodeksa pored svoga zapisa iz nekog ruskog evanđelja nevješto prepisao i alelujar za dane u sedmici¹². Ne potječe li od Grigorija iz toga istog ruskog evanđelja i novije lek-

¹¹ O. c., 92–93.

¹² Josip Vrana, *L'Évangéliaire de Miroslav. Contribution à l'étude de son origine*, Mouton et Co. 'S-Gravenhage 1961, 54–70, 96–109, 132–141.

sičke varijante? Proučavajući leksičke varijante *Miroslavljeva evanđelja* našao sam jedno vrlo značajno mjesto. To je tekst Mt 23,18-19, koji u *Marijinskom evandelju* glasi: *i iže ašte kl̄net̄ s̄e oltarem̄ ničtože est̄ . a iže kl̄net̄ s̄e darom̄ iže est̄ vŕhu ego . dlžen̄ est̄ . bui i slépii . čto bo est̄ bole . dar̄ li ili oltar̄ svęštajei dar̄*. Ovaj tekst isto tako, uz neke sitne preinake, glasi u drugom čitanju *Vukanova evanđelja*, a u prvom čitanju mjesto *bui* dolazi riječ *urodivi*. Naprotiv u *Miroslavljevu evanđelju* tekst je na početku i na kraju pobrkan i glasi ovako: *iže kl̄net̄ se trebnikom̄ ničtože est̄ . a iže kl̄net̄ se olatrem̄ i eže est̄ vŕhu ego dlžen̄ est̄ . urodivi slépi . čto bole est̄ dar̄ ili oltar̄ trebnik̄ svęštajei dar̄*. U *Mstislavovu evanđelju* u tom tekstu u prvom čitanju *Miroslavljeva evanđelja*, dolaze mjesto *oltar̄* i *bui* nove varijante *trebnik̄* i *urodivy*. Drugi tekst *Mstislavova evanđelja* odgovara drugom tekstu *Vukanova evanđelja*, samo mjesto *bui* ima *buici* mj. *iže jest̄* ima glagol *ležaštii*, a mj. *dlžen̄* ima pridjev *vinovat̄*. Uspoređivanjem teksta u *Miroslavljevu* i *Mstislavovu evanđelju* dolazimo do zaključka, da je Grigorije ili koji drugi redaktor u predlošku *Miroslavljeva evanđelja* vršio korekture prema nekom tekstu novije redakcije tipa ruskoga *Mstislavova evanđelja*. Taj se posao vršio tako da su se pojedine nove riječi unosile iznad teksta kao tzv. glose. Iza toga je pisar te riječi unosio u tekst mjesto onih u predlošku. Tako je negdje u 14. stoljeću glosiran jedino dio *Miroslavljeva evanđelja*, ali do njegova prepisivanja nije nikada došlo. Očito je, da prepisujući spomenuti tekst, glavni pisar *Miroslavljeva evanđelja* riječ *trebnik̄*, koja je bila natpisana kao glosa, nije razumio. On ju je doduše prepisao, ali je u drugoj rečenici mjesto *dar̄* stavio riječ *oltar̄* i, da nekako uskladi tekst, dodao veznik *i*, a mjesto *iže* napisao *eže*. Drugi put je iz predloška prepisao riječ *oltar̄*, ali je odmah iza nje stavio riječ *trebnik̄*, koja je bila natpisana kao glosa. Naprotiv riječ *urodivi*, koja je također u predlošku vjerojatno bila natpisana, naprsto je stavio u tekst mjesto riječi *bui*.

Imajući sve to na umu došao sam do zaključka, da je većina novih varijanata, ako ne sve, u *Miroslavljevo evanđelje* ušla iz nekoga tadašnjeg ruskog kodeksa, koji je bio iste redakcije kao i *Vukanovo evanđelje*. Analiza primjera pokazat će da je moje mišljenje ispravno. Svi primjeri, koje će ovdje navesti, pored *Miroslavljeva evanđelja*, dolaze samo u *Vukanovu* i *Mstislavljevu evanđelju*, ili samo u ovom posljednjem.

a) Samo u *Miroslavljevu*, *Vukanovu* i *Mstislavovu evanđelju*, eventualno i *Omišaljskom evandelistaru*, našao sam ove nove varijante: Mt 7,16 *vļčьсь MrVMs – répie* MZNOm; Mt 12,9 *sъborište* Mr, *sъborъ* VMs₁₋₂ – *sъnъmište* MZN; Mt 13,33 *vъ mučnyhъ sitéhъ trehъ* MrVMs – *vъ mucé tri satъ* MZ, *vъ m. trisatъny* N; Mt 13,55 *drévodélinъ* MrVMs₁₋₂ – *tektonъ* MZN; Mt 18,7 *sъblaznъ* MrVMsOm – *skanzédelъ* MZbN; Mt 20,19 *strana* MrVMs – *językъ* MZbN; Mt 21,13 *peštera* MrVMs – *vržtžpъ* MZbNOm; Mt 23,15.23 *kъnižbnikъ* MrVMsOm – *kъnigžčii*

MZbN; Mt 23,15 *licemērō* MrVMs₁₋₂Om – *ypokritō* MZbN; Mt 23,24 *komarō* MrV₁Ms₁₋₂Om – *mōšica* MZbNv₂; Mt 23,25 *ocēštati* MrV₂Ms₁Om – *očištati* MZbNMs₂; Mt 23,25,26 *bjudo* MrV₁₋₂Ms₁₋₂ – *paropsida* MZbNOM; Mt 23,29 *licemērō* V₁₋₂Ms₁₋₃ – *ypokritō* MZbNOM; Mt 23,31 *poslušbštovati* MrV₁₋₂Ms₁₋₃ – *sbyvědětelbštovat* MN; Mt 23,32 *nakončavati* MrV₁Ms₁ – *isplžniti* MZbNV₂Ms₂₋₃Om; Mt 23,34 *sborište* MRVMs – *sbyvětište* MZbNOM; Mt 27,62 *petb̄k* MrV₁₋₂Ms₁₋₂ – *paraskevdii* MZNOM; Mk 6,27 *voinō* MrVMs – *spekulátor* MZNA; Mk 6,49 *m̄něti* MrVMsOm – *nepoštevat* MZN; L 12,1 *sbybrati se* MrV Ms – *sbynimati sę* MZN; L 12,59 *mēděnica* MrVMs – *tržhžt̄b* MZN; L 16,3 *prositi* MVMsOm – *hl̄opati* MZN; L 16,7 *mēra* MrMsVN₂ – *korō* ZN₁, *korec̄* M; L 22,25 *sbyvladati* MV₁Ms – *ustojati* MZN₂; L 22,66 *starēšiny* ž̄brvč̄bsky MrVMs – *arhierei* MZNOM; I 19,17 *l̄b̄ny* MrVMs – *kranievō* MZNASOM.

b) Samo u *Miroslavljevu* i *Mstislavoru evanđelju* dolaze ove nove varijante: Mt 7,14 *žiznō* MrMs – *životō* MZNV; Mt 12,44 *domō* MrMsOm – *hramō* MZNV; Mt 13,44 *imēnie* MrMs – *sbykrovište* MZNV; Mt 13,54 *sborište* MrMs – *sbyvětište* MZNVAS; mt 15,13 *istrgnuti se* MrMs – *iskoreniti sę* MZNVOm; Mt 15,17 *prohodb* MrMsOm – *afedronō* MZN; Mt 15,19 *hul̄no glagolanie* MrMs – *vlasfimiē* MZN; Mt 16,27 *nēky* MrMs – *eterō* MZbNOM, *nékto* V; Mt 18,8,9 *žiznō* MrMs – *životō* MZbNOM; Mt 18,9 *ognō* věčny MrMs – *deona ogn̄nya* MZVOM; Mt 22,19 *ceta* MrMs₁ – *pēnēz̄b* MZbNASV₁₋₂Ms₂Om; Mt 23,15 *synō* *dbbri ogni* Mr, *synō* *dbbri ogn̄nya* Ms₁, *synō* *ognjevi* Ms₂ – *synō deonē* MZbN; Mt 23,25 *grabenie* MrMs₁₋₂ – *hyštenie* MZbNV; Mt 24,21 *velikb* MrMs₁₋₂ – *velii* MZV; Mt 27,33 *l̄b̄ny* MrMs₁₋₂, *kranievō* MZbNASV; Mk 5,5 *prisno* MrMs – *vz inq* MZN₁V *vysegda*; Mk 13,10 *strana* MrMs – *jézykō* MZNV; Mk 14,3 *stb̄klenica* MrMs – *ala-vastrō* MZVOM; Mk 14,4 *drugy* MrMs – *eterō* ZNV₁Om, *nékto* V₂; Mk 15,22 *l̄b̄ny* MrMs₂ *glavnyi* Ms₁ – *kranievō* MZNASVOm; L 5,15 *sbybrati sę* MrMs *sbynimati se* MZN; I 15,6 *vymetati* MrMs – *vžlagati* MZNVAS₁₋₂.

c) Evo još nekoliko novih varijanata, koje se nalaze samo u *Miroslavljevu evanđelju*: Mt 5,32 *puštenica* Mr – *podzřéga* MZV, *podzbéga* Ms; Mt 10,28 *dbbri* Mr, *ezero* Ms – *deona* MZNVOm; Mt 14,1 *četvrťtovlastb̄cь* Mr – *tetrarhō* MZNV Ms; Mt 14,24 *vlynuti se* Mr – *vžlaati* sę MZAV; Mt 14,36 *podragb* Mr, *podolb̄k̄* Ms – *vžskrilie* MZNV; Mt 16,11 *sbyabbděti* Mr – *hraniti* MZNVMs; Mt 20,5,6 *časb* Mr – *godina* MZbNVMsOm; L 11,33 *sbsudb* Mr – *spqdž* MZNVMsOm; L 19,4 *sykamina* Mr – *sykomoriē* MZNAV, *jagodičine* Ms; L 22,37 *pričb̄teti sę* Mr – *vzměsiti sę* MZNVMs₁₋₂; L 23,33 *l̄b̄ny* Mr – *kranievō* MZNVMs₁₋₂Om; I 1,27 *obutélb* Mr – *sapogō* MZNVMsOm; I 6,11 *narodb* Mr – *vzlez̄eštii* MZNVMs; I 10,22 *znamenija* Mr – *enkeniē* MN, *svešteniē* ZN₂A. Osim toga nekoliko novih varijanata dolazi ne samo u *Miroslavljevu evanđelju* nego i u spomenutim evanđeljima, ali na različnim mjestima.

Navedeno podudaranje novih varijanata *Miroslavljeva evanđelja* nepobitno dokazuje, da je ono već u svome predlošku redigirano prema nekom ruskom duljem evangelistarju novije redakcije. Neke od varijanata prve skupine mogle su u *Miroslavljevo evanđelje* ući iz predloška *Vukanova evanđelja*, ali su one iz druge skupine u svakom slučaju prepisane iz ruskoga duljeg evangelistara. Nove varijante, koje bi se nalazile samo u *Miroslavljevu* i *Vukanovu evanđelju* nisam našao, izuzevši nekoliko različnih oblika od istoga korijena kao i u ostalim spomenutim evanđeljima. Prema tome između *Miroslavljeva* i *Vukanova evanđelja* nije bilo direktnih kontakata.

3. *Vukanovo i Mstislavovo evanđelje.*

Vukanovo evanđelje prepisano je iz dva kodeksa, pa prema tome treba u njemu razlikovati dva dijela. Predložak prvoga dijela *Vukanova evanđelja*, koji obuhvaća čitanja od Pashe do ponedjeljka Pedesetnice, bilo je neko staro srpsko evanđelje. U tom predlošku postojala su još uvijek nazalna slova **ȝ** i **ѧ**, ali vrlo rijetko dolazi do zamjene vokala **ȝ** i **ѧ** punim vokalima. Nabrojio sam svega 18 primjera, među kojima je 13 takvih, koji dolaze i u *Marijinskom četveroevanđelju*¹³. U predlošku drugog dijela, koji obuhvaća ostala čitanja, pored slova za nazalne vokale, bila su često slova **ȝ** i **ѧ** u jakom položaju zamijenjena slovima *o* i *e*. Nabrojio sam 190 takvih primjera, ali to nije sve¹⁴. Iz ove zamjene zaključio sam, da je predložak ovoga drugog dijela makedonskoga, a ne možda ruskoga podrijetla, jer je u ruskom jeziku potkraj 12. stoljeća takva zamjena tek u početku¹⁵. Različni predlošci imali su i različan postanak i evoluciju, pa stoga prvi i drugi dio *Vukanova evanđelja* treba prikazati odvojeno.

A. Prvi dio *Vukanova evanđelja*. Analizirajući tekst prvoga dijela *Vukanova evanđelja* našao sam u čitanjima od šeste subote po Pashi do ponedjeljka Pedesetnici nekoliko revizija, koje, izuzevši *Savinu knjigu*, nisam našao u evanđeljima, o kojima raspravljjam. To su prije svega neke zamjene perfekta aoristom: I 16,30 *izide* prema grč. ἔξηλθες mj. *esi išelъ*; I 17,2,8 *dastъ* prema grč. ἔδωκας mj. *dalъ esi*; tako je i u tekstu I 17,2,7,9 aorist *dastъ* mj. *esi dalъ*, premda je u grč. tekstu perfekt δέδωκας. U nekim drugim primjerima dolazi također do većega ili manjega prilagodivanja grč. tekstu: I 14,13 *egože ašte prosite* prema grč. ὅ τι ἀντίθουτε mj.

¹³ Uspor. Josip Vrana, *Vukanovo evanđelje*, 6-8, 43-44.

¹⁴ Uspor. Josip Vrana, *Vukanovo evanđelje*, 50-51.

¹⁵ Uspor. П. Я. Черных, *Историческая грамматика русского языка*, Москва 1952, 96-100.

egože kolizdo prosite: I 14,14 azb stvoru prema grč. ἐγὼ ποιήσω mj. to sətvɔrg; I 14,17 *sə vami prema grč. παρ' ὑμῖν mj. və vasə; I 14,19 juže ne prema grč. οὐκέτι mj. kə tomu ne; I 16,25 sə drъznoveniemъ prema grč. παρρησία mj. ne obinuję sę'* – U ostalim primjerima nema grecizacije, već je prijevod slobodan. U nekima od njih nalazi se drugi padež ili prijedložni izraz: I 17,2 *vlastь vysékoi pl̄ti mj. v. vysékoję p.* prema grč. ἔχονταν πάσης σαρκός; I 16,33; 17,2 o mnē mj. və tъnē prema grč. ἐν ἐμοί; I 17,10 o nih mj. və nih prema grč. ἐν αὐτοῖς; I 17,11 o imeni mj. və imę prema grč. ἐν τῷ ὀνόματι. U drugim primjerima mijenja se glagolsko vrijeme ili vid.: I 17,10 *proslavlju se mj. proslavihъ sę prema grč. δεδόξασμαι;* I 15,6 *sberutъ mj. szbirajq̄tъ prema grč. ουνάγουσιν. U trećim primjerima dolaze nove riječi: I 14,17 razumēti, razuměste mj. znaetъ, znaete prema grč. γινώσκει, γινώσκετε; I 17,1 vyzrē očima svoima mj. vəzvedz oči svoi prema grč. ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ; I 17,2 da sъkonъčajutъ se kъnygy prema grč. ἵνα ή γραφὴ πληρώθῃ mj. da səbqdq̄tъ sę kъnygy; Mt 18,12 *pogybъšeje mj. zablq̄zdбšeję ZM, zablq̄zdбšaago A* prema grč. τὸ πλανώμενον.*

Sve ove inovacije i još gotovo isto toliko drugih nalaze se i u *Savinoj knjizi*. Zbog toga prepostavljam, da su prvi dio *Vukanova evandelja* i *Savina knjiga* potekli iz iste matice. Također, da je u tom dijelu *Vukanova evandelja* sačuvano starije stanje nego u *Savinoj knjizi*, jer u njemu ima manje inovacija istoga karaktera. Toj su prepostavci u prilog i novije varijante onih čitanja, koja se ponavljaju u drugom dijelu *Vukanova evandelja*. Stoga ču ih ovdje navesti poslije starijih varijanata u prvom dijelu: I 1,49 vyzglesi – vyzva; I 1,50 ravvi – učitelju; I 15,25 spyti – bez uma; I 15,26 svēdētelbstvuetъ – poslušbstvuetъ; I 15,27 sъhraniše – sъbljudoše; I 16,7 unēe – luče; I 16,24 isplъnena – naplnena; I 17,6 sъhraniše – sъbljudoše; I 17,12 sъhranihъ – sъbljudohъ; I 17,12 kъnigy – pisanije.

Ako su *Savina knjiga* i prvi dio *Vukanova evandelja* potekli iz iste matice, postavlja se pitanje, kakav je evangelistar bila ta matica. Da li je to bio kraći ili dulji evangelistar? Analizu teksta *Savine knjige* izvršio je Horálek u posebnoj knjizi i ustanovio, da u tom tekstu dolaze mnoge arhaične varijante, koje su isto tako stare, ako ne i starije od varijanata ostalih kanonskih evandelja¹⁶. Ali na to pitanje nisam našao odgovor u toj knjizi. Stoga ču se ovdje poslužiti s 50 varijanata iz njegove knjige *Evangeliaře a čtveroevangelia*, koje sam objavio u posebnoj raspravi i nadopunio ih varijantama *Miroslavljeva* i *Vukanova evandelja* te *Omišaljskog evangelista-ra*¹⁷. Njima sam pridao i varijante *Mstislavova evandelja*. Odabralo sam samo 32 vari-

¹⁶ Karel Horálek, *Význam Savviny knigy pro rekonstrukci stsl. překladu evangelia*, Praha 1948.

¹⁷ Josip Vrana, *Makedonska redakcija staroslavenskih evandelja*, Simposium na 1100-godinišnina od smrtta na Kiril Solunski, kniga 2, Skopje 1970, 56–62.

jante, koje pored ostalih evanđelja dolaze i u *Savinoj knjizi*. Ustanovio sam, da se *Savina knjiga* podudara s *Assemanovim evanđeljem* 6 puta, a s *Marijinskim i Zografskim evanđeljem* 24 puta. S duljim evangelistarima podudara se 30 puta, obično sa dva, tri ili sva četiri: s *Miroslavljevim evanđeljem* 21 put, s *Vukanovim* 16 puta, s *Mstislavovim*, gdje nije revidirano, 22 puta, s *Omišaljskim evanđelistarom* 13 puta. Iz ovoga podudaranja s četveroevanđeljima i s duljim evangelistarima možemo zaključiti da je spomenuta matica *Savine knjige* i prvoga dijela *Vukanova evanđelja* bila dulji evangelistar, i to starije redakcije. Prema tome je *Savina knjiga* tek naknadno postala kraći evangelistar izostavljanjem tzv. dopunskog dijela. Tom prilikom izvršena je i revizija njezina teksta, pa su u nju unesene ne samo spomenute nego i mnoge druge inovacije, od kojih se jedne nalaze i u nekim drugim evanđeljima, ali na drugim mjestima; npr. Mt 9,3 *huliti* mj. *vlasfimisati*; Mt 9,20 *krai* mj. *vžskrilie*; Mt 12,31,32 *otždati* mj. *dopustiti*; Mt 17,25 *danb* mj. *kinsz*; Mt 18,17 *ne brésti* mj. *ne roditi*; druge varijante ne dolaze ni u kojem drugom spomenutom evanđelju; npr. Mt 9,2; Mk 6,50 *nadéjati* sę mj. *drbzati*; Mt 19,6 *sžvesti* mj. *sžetati*; Mt 21,38 *naslêdie* mj. *dostoénie*; Mt 26,47,55 *žrbdb* mj. *drbkolb*. — Ovdje treba da ispravim svoje ranije mišljenje, da je sačuvani cirilski tekst *Reimskog evanđelja* fragmenat kraćega evangelistara. Ovaj evangelistar, kako sam ustanovio, potječe iz iste matice kao i *Savina knjiga*. Prema tome je i on prvobitno bio dulji evangelistar, koji se nalazio u češkom Sazavskom manastiru. A u manastirima su se, kako znamo, u liturgiji upotrebljavali dulji evangelistari¹⁸

B. Drugi dio *Vukanova i Mstislavova evanđelja*. Kako sam već spomenuo, ova dva evanđelja pripadaju novijoj redakciji duljega evangelistara, koja je, po mojem mišljenju, nastala u drugoj polovici 10. stoljeća u Bugarskoj. Zaključujem to iz činjenice, da se nerevidirano stanje predloška *Mstislavova evanđelja* ne razlikuje mnogo od starijega *Marijinskog i Zografskog četveroevanđelja*. Iz Bugarske je ovo evanđelje s jedne strane preneseno u Makedoniju i preko nje u Srbiju, a s druge strane u Rusiju. Drugi dio *Vukanova i Mstislavovo evanđelje* potječe iz iste matice, ali kasnije među njima nije bilo nikakvih direktnih kontakata. Prigodom reorganizacije teksta u ovoj matici provedeno je i obnavljanje jezičnog i tekstuallnog stanja, i to u dva smjera: prilagođavanjem teksta tadašnjim grčkim duljim evangelistarima i četveroevanđeljima i novijem razvitku staroslavenskog jezika. Može se to vidjeti odatle, što je u *Vukanovu i Mstislavovu evanđelju* od 253 starih leksičkih varijanata, koje se nalaze u *Miroslavljevu evanđelju*, sačuvano samo oko 140. Ostale stare leksičke

¹⁸ Josip Vrana, *O postanku cirilskog teksta Reimskog evanđelja*, Slavia 53/2. Praha 1984, 113-123.

varijante zamijenjene su u obadva ova evanđelja novim varijantama, ali ne podjednako. Zajednički im je stari sloj njihove matice, ali pored njega postoji još dva sloja: novi sloj *Vukanova evanđelja*, za koji ne znamo u kojoj se mjeri razvio na makedonskom, a u kojoj mjeri na srpskom području; pored njega novi sloj *Mstislavova evanđelja*, do kojega je došlo prigodom rusifikacije njegova predloška. Ova rusifikacija nije svugdje jednako provedena, napose kod čitanja, koja se ponavljaju: u jednima je sačuvano staro, a u drugima novo rusificirano stanje. O tome sam problemu pisao u posebnoj raspravi, pa se ovdje neću ponavljati. Iznijet ću samo one nove varijante, koje tamo nisam objavio¹⁹

a) Zajedničke varijante drugoga dijela *Vukanova i Mstislavova evanđelja*, eventualno i *Omišaljskog evanđelistara*, koje se na istom mjestu ne nalaze ni u jednom od kanonskih evanđelja ni u *Miroslavljevu evanđelu*.

Matejevo evanđelje Mt 5,22 *urodb* VMs – *bui* ZMrOm; Mt 5,22 *jezero ognjno* VMs – *geona ognjna* MMrOm; Mt 5,26 *ceta* VMs – *kodrant* MZMr; Mt 8,26 *velik* VMs – *velii* MZ; Mt 10,29 *prodaēti* VMs – *véniti* sę MZNA; Mt 12,38 *pristupiše k isusovi* VMsOm – *otvěštaš eteri* MZNMr; Mt 15,4 *glagolati zlo* VMs – *zlosloviti* MZNMr; Mt 15,17 *vъse ježe* VMsOm – *vъséko eže* MZNMr; Mt 15,28 *velik* VMs – *velii* MZNMrOm; Mt 16,3 *univati* VMs – *dręselovati* MZN; Mt 20,21. 23 *lévb* VMs – *šjui* MZbNMrOm; Mt 21,31 *kotory* V₁–₂ Ms – *ky* MZbN; Mt 21,42 *ne brésti* V₂Ms₁ – *ne vrédu sъtvoriti* MZNMrV₁Ms₂ Om; Mt 23,17 *urodivi* VMs₁ – *bui* MZbN *buici* Ms₂; Mt 23,25.33 *licemér* V₁–₂Ms₁–₂ – *ypokrit* MZNMrOm.

Markovo evanđelje: Mk 3,28 *hula* V, *hulenije* Ms – *vlasvimiē* MZNMr; Mk 4,32 *gnézditi* sę VMs – *vitati* MZNMr; Mk 4,37.39.41 *velik* VMs – *velii* MZNMrOm; Mk 4,38 *ne brésti* VMs – *ne roditi* MZNMrOm; Mk 5,3 *žitie* VMs – *žilište* MZNMr; Mk 5,10 *vъ ini strany* VMs – *kromé strany* MZNMr; Mk 5,22 *staréšina sъboršky* VMs – *arhisinagogъ* MZASN; Mk 6,3 *drévodélnь* VMs – *tekton* MZNMr; Mk 6,8 *bis měšycь* – *pira* MZNMr; Mk 6,45 *prinuditi* VMs – *ubéediti* MZNMr; Mk 6,49 *mъnēti* VMsOm – *nerpěstevati* MZNMr; Mk 6,49 *obrazъ* VMs – *prizrakъ* MZN₂Mr, *prézrénie* N₁; Mk 7,19 *prohodь* V, *skvozé prohoditi* Ms – *afedronb* MZNMr; Mk 14,27 *raziti se* VMsOm – *razběgnati* sę MZN; Mk 14,30 *pravo* VMs – *aminь* MZNOm; Mk 14,30 *trišti* VMs – *tri kraty* MZNOm; Mk 14,36 *moštno* VMs – *vъzmožno* MZNOm; Mk 14,60 *poslušbštovovati* VMs – *sъvédételbstvovati* MZNOm; Mk 14,72 *vъspéti* VMs – *vъzglasiti* MZNOm; Mk 14,72 *vъtoroje* VMs – *vъtoricej* MZNOm; Mk 14,72 *trišti* VMs – *tri kraty* MZN; Mk 15,4 *poslušbštovovati* VMs – *sъvédételbstvovati* MZN; Mk 15,34 *velik* VMs – *velii* MZNOm; Mk 15,35 *zvati* VMs₁–₃ – *glašati* MZNOm; Mk 15,39 *protivu* VMs – *prêmo* MZNMs₁ Om.

¹⁹ Josip Vrana, *O odnosu Vukanova i Mstislavova evanđelja i postanku duljeg evanđelistara novije redakcije*, Slavia 54, Praha 1985.

Lukino evanđelje. L 5,19 *stropъ VMsOm – skqdžlž MZNASMr; L 7,46 maslo drêveno VMs, maslo Z – olei MNMrOm; L 10,4 mëšćev VMs₁₋₂ – vretište MzMr, pira N; L 10,25 pričestiti se VMs – naslēditi MZNMr; L 11,39 grablenije VMs – hyštenie MZNMr; L 11,44 ljutē VMs – gore MZNMr; L 11,45 ukarati V, koriti Ms – dosaditi MZNMr; L 11,54 bljasti VMs, loviti Mr – laéti MZNOM; L 12,6 srebrn̄nikъ VMs – pénęzъ MZNMr; L 12,10 huliti VMs – vlasvimirisati MZNA Mr; L 12,33 iménie VMs – sžkrovište MZNASMr; L 12,55 znoi VMs – varъ MZN Mr; L 15,8,9 mëdbnica VMs – dragma MZNMrOm; L 16,1,3. stroitelъ VMs – pristavňnikъ MZN₂, ikonomъ N₁Mr; L 16,6 maslo VMs – oléi MZNMrOm; L 16,8 domu stroitelъ VMs – ikonomъ MZMr; L 17,29 kamenie goreštee VMs – žjupelъ MZN₂Mr; L 18,13 océstiti VMs – milostivъ byti MZNASOM; L 19,23 kyrьcь VMsN₂ – pénęžňnikъ MZN₁A; L 21,23 imušti vъ utrobé VMs – neprazdnya MZN Mr; L 21,24 strana VMs – językъ MZNMr; L 21,32 pravo VMs – aminъ MZMrOm; L 22,35,36 mëhъ VMs₁ – pira MZNMrMs₂Om; L 23,5 židovьskaja VMs – ijudeeë MZNMrOm; L 23,10,13 starëšina žbryčьsky VMs – arhierei MZNMrOm; L 23,14 glagolati VMs – vaditi MZNMrOm; L 23,17 nužda VMs – potréba MZNMrOm; L 23,23 glasi starëšiny žbryčьskije VMs – g. arhiereistii MZNMr; L 23,25 kramoly dělē VMs – za kramolu MZNMrOm; L 23,36 sžkrovište VMs₁ – vžlagaliste MZNMr Ms₂Om; L 23,51 židovьskъ VMs – ijudeiskъ MZN; L 23,54 petъkъ VMsOm – paraskevđi MZN; L 23,56 vane i pomazanie VMs – aromati i myro MZOm.*

Ivanovo evanđelje. I 12,3 mastъ sъmëšena blagovonъna VMs – hrizma (mastъ N, myro ASMr) narda pistikié tъnogocépъna MZNASMr; I 15,25 bez uma V₂Ms₁₋₂ – spyti MZAS, ispyti NMrV; I 17,12 sъkončati V₂Ms₂ – sžbyti sę MNA SMrV₁Ms₁; I 19,20 džska VMs – titlъ MZNMrOm; I 19,31 židovinъ V_{1,3}Ms₁₋₄ – ijudei MZNASMrV₂Om.

Budući da nije bilo direktnog kontakta između *Vukanova, Mstislavova* i drugih ruskih evanđelja, možemo zaključiti, da su se sve ovdje spomenute varijante nalazile već u matici duljega evanđelistara novije redakcije.

b) Posebne nove varijante drugoga dijela *Vukanova evanđelja*, koje ne dolaze u kanonskim evanđeljima ni u *Miroslavljevu i Mstislavovu evanđelju*.

Matejevo evanđelje. a) *Mstislavovo evanđelje* podudara se s kanonskim evanđeljima: Mt 4,24 bolézny V – jęza MZNASMrMs; Mt 6,40 lêha V – spqđz MZ NMrMs; Mt 15,9 bez uma V – vъ sne MZNMrMsOm; Mt 18,9 luče V – dobréa MZb NMrMs; Mt 18,21 kolišti V – kolb kraty MZbNMNsOm; Mt 18,22 sedmišti V – sedmъ kratъ MZbNMNsOm; Mt 20,26 bolei V – vęştii MZbMsOm; Mt 21,23,24 kotoriy V – ky MZbNMrMs₁₋₂; Mt 22,26 ne brêšti VMs₂ – ne roditi MZbNAMrMs₁; Mt 23,14 sami bo VOm – vy bo MZbNMrMs₁₋₂; Mt 23,20 ležati V – byti MZbN Ms₂Om, iže (vъrhu jego) Ms₁; Mt 23,26 dъnъnoje V₂ – vъnqotrъnee MZbNMr,

utrynjeje Ms₁₋₂; Mt 27,13 *poslušbstvovati* V – *sžvédételbstvovati* MZNMrMs₁₋₃ Om; – β) *Mstislavovo evandelje* ima posebnu novu varijantu: Mt 12,47 *nékýto* V, *nékotory* Mr, *drugyi* Ms – *edinъ* M, *eterъ* NZOm; Mt 14,26 *sъblaznъ* V, *тьčътъ* Ms – *prizrakъ* MZNASOM; Mt 23,25 *dъnê* V₁ – *qntreødu* MZNMrMs₁ Om, *vъnutrъ* Ms₂; Mt 23,33 *rodъ ognъny* V, *rodъ ehinъdosci* Mr, *ognъ dъbrъsky* Ms₁, *sudъ ognъny* Ms₂₋₃ – *sqdъ deonъsky* MZNV₂.

Markovo evandelje – α) *Mstislavovo evandelje* podudara se s kanonskim evangeljima: Mk 4,39 *préstatи* V – *ulešti* MZNMrMsOm; Mk 13,33 *pritи* V – *byti* MZNMrMsOm; Mk 14,3 *razbiti* V – *sžkrušti* MZNMrMsOm; Mk 14,6 *trudъ déjati* V – *truždati* MZNMrMsOm; Mk 14,62 *iti* V – *grësti* MZNMsOm; Mk 14,64 *тънити* se VOm – *avlati* sę MZNMs. – β) *Mstislavovo evandelje* ima posebnu varijantu: Mk 7,4 *kъблъ* V, *gълкъ* *mêdъny* Ms – *ćъванъ* MN, *ćъбанъ* Mr, *krъčагъ* Z; Mk 12,42 *vola* VOm, *ugodije* Ms – *pohotъ* MZN; Mk 15,35 *nékýto* V, *inъ* Ms₁, *néký* Ms₂₋₃ – *edinъ* M, *eterъ* ZNOm.

Lukino evandelje. – α) *Mstislavovo evandelje* podudara se s kanonskim evangeljima: L 7,25 *oblésti* V – *odéti* MZNMrMs; L 11,3 *bytъny* V – *nasqštъny* MN₂MrMs, *nadъnevъny* Z, *dъnevny* S, *nasuštъny* N₁; L 12,24 *krъmiti* V – *pitéti* MZN, *pitati* Ms; L 16,13 *préobidéti* V – *neroditi* MMRMs, *nebrésti* Z; L 16,14 *pohuljati* V – *podražati* ZNASMr, *podréžati* M; L 18,32 *ukoriti* VN₂ – *dosaditi* MZN₁MrMsOm; L 21,29 *smokvi* V – *smokovъnica* MZNMrMsOm; L 21,30 *prozebnuti* V – *prošíbati* sę MZNMrMs; L 23,26 *iti* V – *grësti* MZNMrMsOm; L 23,43 *pravo* V – *aminъ* MZNAMrMs₁₋₃ Om. – β) *Mstislavovo evandelje* ima posebnu varijantu: L 7,41 *srebrъnikъ*, *kentinarъ* Ms₁, *pénězъ* Ms₂ – *dinarъ* MZNMrOm; L 12,7 *lučьši* VMs₂, *unьši* Ms₁ – *suléiši* MZNAMr; L 13,7 *vinogradarъ* V, *kopaćьmъ* Ms – *vinarъ* MZNMr; L 17,6 *smokovъnica* V, *jagodična* Ms – *sykamina* MZN₂Mr; L 23,19.26 *nékotory* V, *nékysi* Ms – *edinъ* M, *eterъ* ZNOm.

Ivanovo evandelje. – α) *Mstislavovo evandelje* podudara se s kanonskim evangeljima: I 12,9,11 *židovinъ* V – *ijudei* MZNASMrMsOm; I 18,12 *voini* V – *spira* MZNMrMsOm; I 18,28 *sudište* V₁ – *pretorъ* (*pritvorъ*) MZNV₂MsOm; I 18,37 *poslušbstvovati* V – *sžvédételbstvovati* MZNMrMs; I 19,40 *ponéva* V – *riza* MZNMrMsOm; I 19,40 *vonê blagouhanъna* V – *aromatъ* MZNMrMsOm. – β) *Mstislavovo evandelje* ima posebnu varijantu: I 11,41 *na nebo* V₂, *gore* Ms – *vysprъ* MZNAOm; I 18,20 *sъhodetъ se* V₂, *sъbirajutъ se* Ms – *sъnemljotъ* sę MZNMrOm.

γ) *Mstislavovo evandelje*. Iz prethodnog odsječka vidi se, da se *Mstislavovo evandelje* na nekim mjestima slaže s kanonskim evangeljima, a na drugima ima posebne varijante. Prvo su nerevidirane varijante predloška, a drugo revidirane nove varijante. U ovom odsječku navest će ostale nove varijante.

Matejevo evanđelje. — Mt 5,18 strana Ms — językъ MZNAMrV; Mt 10,5 putъ stranъnyi Ms — pøtъ językovъ MZNASV; Mt 10,10 sračica Ms — riza MZNMr V; Mt 10,10 onqšta Ms — sapogъ MZNMrV; Mt 11,12 bêditi sę Ms₁ — nôditi sę MZNASMrVMs₂; Mt 11,12 bêdьnikъ Ms₁ — nôždьnikъ MZNASMrVMs₂; Mt 15,3 prêdanija dêlę Ms — za prêdanie MZNMrVom; Mt 15,5 uspêti sę Ms — polzevati sę MZNMrVom; Mt 15,6 otzvrêsti zapovêdь Ms — razoriti zakonъ MZNMrV₁ Om r. zapovêdь; Mt 15,14 ostaviti MsOm — ostati MZNMrV; Mt 15,19 lôžno poslušbство Ms — lôžesvêdenie MZNMr, lôže svêdëtelbstvo Vom; Mt 19,29 pričastiti Ms — nasléditi MZbNMrVom; Mt 20,12 znoi Ms — varъ MZNAMrVom; Mt 22,6 zlê ukoriti Ms — dosaditi MZbNMrVom; Mt 24,19 vъ črévë imqšti Ms — neprazdъna MZbNMrVMs₂ Om; Mt 24,29 drugъ Ms₂ — klevrétъ MZNMrV₁₋₂Ms₁; Mt 26,29 vinъny Ms — lozъny MZNASMrVom; Mt 28,15 pronesti sę Ms — promžknøti sę MZNASMrV.

Markovo evanđelje. — Mk 1,7 vzzvuza Ms — remenъ MZNMr; Mk 3,9 korablъ Ms — ladiica MZNMrV; Mk 5,3,4. veriga Ms — qže želézъno MZNMrV; Mk 5,35 truždati Ms — dvizati MZNMrV; Mk 5,38; 14,2 plištb Ms — mlъva MZNMrV; Mk 7,4 čaša Ms — stbklbnica MZNMrV; Mk 7,22 prezorbstvo Ms — grždyni MZNMr V; Mk 9,3 bêlîlnikъ Ms — gnafei MZMr; Mk 9,5 kušta Ms — skinii MZMr₂, krovъ Mr₁; Mk 9,21 dêtbstvo MsOm — otročina MZNASV; Mk 10,21 iménie Ms — sžkrovište MZNMrV; Mk 12,40 izvétъ Ms — nepžštevanie MZNMrV; Mk 12,42 mèdъnica Ms — lepta MZMrV; Mk 12,44 nedostatъkъ Ms — lišenie MZNMrV; Mk 19,3 muro Ms — hrizma MZNMr₁, pomazanie Mr.

Lukino evanđelje. — L 3,22 obrazъ Ms₂ — zrakъ MZNMrVMs₁; L 7,37 hrizma Ms — myro MZNAMrOm; mastъ N; L 8,23 byti vъ bêdê Ms — vblaati sę MZNAMrV; L 8,44 podolbkъ Ms — vžkrilie MZNMrVA; Lk 13,19 ogradъ Ms — vržtogradъ MZNASMrV; L 16,19 bagrénica Ms — porfira MZN₁ASMrV; L 17,20 sžbljudenie Ms — somъnénie MZN₂MrV; L 18,11 grabitelъ Ms — hyštъnikъ MZNA SMrVom; L 20,20 prêbogatъ Ms — dêlatelъ ZNMr, zasêdъnikъ M; L 23,14 isprati Ms, vprašati Om — istezati MZNMrV.

Ivanovo evanđelje. — I 11,18 popriše MsOm — stadii MZNMrV₂; I 11,34 priti MsN₂ — grësti MZN₁AMrV₂Om; I 12,17 vêrovari Ms₁₋₂ — sžhraniti MZNAMr V₁; I 15,26; 16,7 utêšitelъ Ms₂ — paraklitъ MZNASMrV₁₋₂Ms₁Om; I 21,19 naznamenovati MsOm — klepati MZNASMrV.

4. Omišaljski evanđelistar.

Ovaj evanđelistar izvadio sam iz glagoljaskog misala iz početka 14. stoljeća. Da su prije toga na hrvatskom području postojali samostalni evanđelistari, indirektno svjedoče prva strana *Kijevskih listova* iz 11. stoljeća i *Bečki listići* iz 12. stoljeća. To su

odlomci sakramentara, a uz sakramentar postojao je i evanđelistar. Kakva je opseg bio takav evanđelistar i kada je unesen u rimski misal, nemamo, na žalost, nikakvih podataka. Prvi latinski misali javljaju se već u 10. stoljeću, a prvi sačuvani fragmenat glagolskog misala nastao je tek u 13. stoljeću. Hrvatski glagolski evanđelistari toga vremena, koliko ćemo vidjeti, potječe iz moravsko-panonskih evanđelistara, i vjerojatno su bili popunjavani iz hrvatskih četveroevanđelja istoga podrijetla. O postanku i karakteru teksta *Omišaljskog evanđelistara* pisao sam opširno u spomenutoj knjizi. Tamo sam naveo, da se ovaj evanđelistar s grupama od dva do pet evanđelja, o kojima je riječ u ovoj raspravi, ne uzimajući u obzir *Savinu knjigu*, podudara između 666 (N₂) i 476 (A) puta²⁰. To upućuje na starost i sačuvanost teksta *Omišaljskog evanđelistara*. No još je zanimljivija činjenica, da se ovaj evanđelistar podudara samo s jednim od spomenutih evanđelja svega u 521 varijanti (s M u 29, sa Z također u 29, s N₁ u 56, s N₂ u 86, s A u 64, sa S u 63, s O u 32, s Mr u 66 i s V u 96)²¹. Što su upravo ove varijante, koje sve dolaze u *Omišaljskom evanđelistaru*, ali svaka po jedina samo još u jednom spomenutom evanđelju. Isključeno je, da je *Omišaljski evanđelistar* kontaktirao sa svima tim evanđeljima. Nemoguće je pretpostaviti drugo nego da su to relikti najstarijega prijevoda evanđelja. U knjizi o *Omišaljskom evanđelistaru* odabrao sam 200 važnijih varijanata (iz M 20, iz Z 15, iz N₁ ili N₁-2 19, iz N₂ 22, iz A 23, iz S 21, iz O 17, iz Mr 23 i iz V 40) i objavio ih s paralelnim varijantama u ostalim evanđeljima te latinskim i grčkim tekstovima i rasporedio ih u 4 grupe. Da se ne ponavljam, ovdje ću navesti samo njihove karakteristike, broj varijanata, njihovu zastupljenost u pojedinim evanđeljima i nekoliko karakterističnih primjera.

a) Grecizacija slobodnih prijevoda ili njihova zamjena drugim slobodnim prijevodima. U ovoj grupi pokazao sam 27 varijanata (M – 1, Z – 3, N₁ – 1, N₂ – 1, A – 3, S – 5, O – 1, Mr – 6, V – 6). Evo nekoliko primjera: Mt 10,27 *slyšaste* OmA – *slyšite* prema grč. ἀκούετε, lat. *auditis* MZNMrV; Mt 20,27 *starēi byti* Om Mr – *byti prédbnii* prema grč. εἰναι πρῶτος, lat. *primus esse* MZbNV; Mk 15,7 *vñ krové* (pogreška!) OmV – *vñ kové* prema grč. ἐν τῇ στάσει, lat. *in seditione* MN; L 1,5 *imenemъ* OmV – *imę ei* prema grč. τὸ ὄνομα αὐτῆς, lat. *nomen eius* MZMrA; I 16,23 *ašte česo vñsprosite* (M *prosite*) *otъ otčca* OmM – a. č. p. *u otčca*, grč. ἀν τι αὐτήσετε τὸν πατέρα, lat. *siquid petieritis patrem* ZMrVAS.

b) Grecizacija prijevoda nastalih pod utjecajem lat. jezika ili njihova zamjena slobodnim prijevodima. U ovoj grupi pokazao sam 59 varijanata (M – 1, Z – 4, N₁ – 7, N₂ – 8, S – 9, O – 2, Mr – 6, V – 14). Evo nekoliko primjera: Mt 25,22

²⁰ O. c. Tabele IIIB-IIID na str. 228-230.

²¹ O. c., 52-61 i Tabela IIIA na str. 227.

pristupi prema lat. *accessit* OmN₁ – *pristqplb* prema grč. *προσελθών* MZN₂ ASMr V; L 15,15 *na selo svoe* prema lat. *in villam suam* OmS – *na sela svoē* prema grč. *εἰς τὸν ἄγρον* αὐτοῦ MZNAMrV; I 19,30 *səvrəšeno est̄* prema lat. *consummatum est* OmS – *səvrəši sę* MZN, *səvr̄iše sę* AMrV prema grč. *τετέλεσται*; Mt 12,44 *vъ domъ* prema lat. *in domum*, grč. *εἰς τὸν οἶκον* OmMr – *vъ hramъ* MZNV; Mt 11,7 *téma že otъhodeštema* OmV – *témž že ishoděštemž* prema lat. *illis autem abeuntibus*, grč. *τούτων δὲ πορευομένων* MZNMrA.

c) Zamjena necarigradskih varijanata s latinskim paralelama, ili bez njih, carigradskim varijantama. U ovoj grupi prikazao sam 21 varijantu (M – 4, Z – 3, N₁₋₂ – 2, N₂ – 3, A – 2, S – 1, O – 3, Mr – 1, V – 2). Necarigradske varijante *Omišaljskog evangelistara* i još jednoga od spomenutih evangelja obično potječu iz *Bezinog kodeksa D*. Evo nekoliko primjera: Mt 10,16 *krotčci* prema grč. *ἀπλούστατοι* D, lat. *simplices* OMMr – *cēli* prema grč. *ἀκέραιοι* MZNVA; Mt 17,2 *snēgъ* prema grč. *ἡ χιῶν* D, lat. *nix* OmA – *svētъ* prema grč. *τὸ φῶς* MZbNMr; L 22,54 *vēsę* prema grč. *ηγαγον* D, lat. *duxerunt* OmZ – *v. i vznēsę* prema grč. *ἢ. καὶ εἰσήγαγον* MNV; Mk 6,17 *səvəzavъ nəsadi i vъ tъmnici* prema grč. *ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν* D, OmO – *səvəzə (svezavъ N₁) i vъ tъmnici* prema grč. *ἢ. αὐ. ἐν φυλακῇ, lat. vincit eum in carcere* MZNMrVA.

d) Zamjena prijevoda nastalih pod utjecajem grč. teksta slobodnim prijevodima. U ovoj grupi prikazao sam 48 varijanata (M – 14, Z – 5, N₁₋₂ – 6, N₂ – 2, A – 2, S – 1, O – 2, Mr – 7, V – 9). Primjeri: Mt 24,30 *sъ siloju i slavoju mnogoju* prema grč. *μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς*, lat. *cum virtute multa et maiestate* OmMr₁ – *s. si. i sl. velieqъ* MZNASMr₂V; L 6,37 *otъpustitъ se vamъ* prema grč. *ἀπολυθήσεσθε*, lat. *dimittemini* OmV – *otъpustetъ vъ* MZNMr; I 2,10 *to iže huždъše estъ* prema grč. *τὸν ἐλάσσων*, lat. *id quod deterius* OmO – *tacēe* MZNMrVA; Mt 12,41 *vъ propovѣdi* prema grč. *εἰς τὸ κήρυγμα*, lat. *in predicatione* OmMr – *propovѣdijqъ* MZNV; L 16,20 *želēe* prema grč. *ἐπιθυμῶν*, lat. *cupiens* OmZ – *žela-aše* MNMrVA; Mk 16,6 *položiše i* prema grč. *ἔθηκαν αὐτόν*, lat. *posuerunt eum* OmV – *bē položenъ* MZNMrA.

e) Leksičke inovacije. U ovoj grupi prikazao sam u svojoj knjizi 45 varijanata (M – 1, Z – 3, N₁ – 3, N₁₋₂ – 2, N₂ – 2, A – 6, S – 6, O – 6, Mr – 3, V – 13), u kojima su leksičke varijante *Omišaljskog evangelistara* i još jednog evangelijsa zamjenjene drugim, starim ili novim varijantama. Evo nekoliko primjera: Mt 19,29 *čeda* OmS – *dēti*, grč. *τέκνα*, lat. *filios* MZbNMrVA; Mt 27,26 *terpъ* OmN – *bivъ*, prema grč. *φραγελλώσας*, lat. *flagellatum* MZASMrV; L 19,18 *drugy* OmV – *vətory*, grč. *δεύτερος*, lat. *alter* MZNMrA; I 10,4 *znajqtъ* OmA – *vēdētъ*, grč. *οἴδασων*, lat. *sciunt* MZNMrV; I 21,19 *gredi* OmV – *idi*, grč. *ἀκολούθει* ZASMr.

Da provjerim svoju pretpostavku usporedio sam 200 mjesta, u kojima se *Omišaljski evangelistar* podudara samo s jednim evangeljem, sa stanjem u *Mstislavovu evandelju*. Ustanovio sam, da *Mstislavovo evandelje* ima istu varijantu kao i *Omišaljski evangelistar*, ali samo na 66 mjesta (OmMMs 8, OmZMs 8, OmNMs 4, OmN₁Ms 2, OmN₂Ms 3, OmAMs 3, OmSMs 3, OmOMs 8, OmMrMs 11, OmVMs 16) tamo, gdje nije revidirano. Na 101 mjestu *Mstislavovo evandelje* pridružuje se ostalim spomenutim evangeljima, a na 33 mjesta ima svoju posebnu varijantu. Ali i kod posebnih varijanata vidi se, da je na 10 mjesta u predlošku bila ista varijanta kao i u Om, na 3 mjesta ista varijanta kao u većini spomenutih evangelja, a na 20 mjesta varijanta *Mstislavova evandelja* nema veze s nijednim od tih evangelja. – Iz svega što je dosada rečeno, može se zaključiti, da su se dulji evangelistari starije i novije redakcije, kao i *Omišaljski evangelistar*, razvili iz iste moravske pramatice. Treba da još odredim njihov odnos prema kraćim evangelistarima i četveroevangeljima.

5. Odnos duljih evangelistara prema kraćim evangelistarima i četveroevangeljima.

Da odredim odnos duljih evangelistara prema kraćima, poslužio sam se leksičkim varijantama, koje je objavio Horálek u svojoj knjizi o evangelistarima i četveroevangeljima²². Ove varijante, pomoću kojih je prikazan odnos *Assemanova evandelja* i svih kraćih evangelistara do 14. stoljeća prema četveroevangeljima iz istoga vremena, nadopunio sam varijantama *Miroslavljeva*, *Vukanova* i *Mstislavova evandelja* te *Omišaljskog evangelistara* (dakako samo ondje, gdje taj evangelistar ima paralelni tekst). Evo što sam ustanovio: od 287 varijanata, koje Horálek navodi u svojoj knjizi, dulji evangelistari podudaraju se s *Assemanovim evandeljem* ili samim ili s nekim kraćim evangelistarima u 107 varijanata, a s *Assemanovim* i *Nikoljskim evangeljem* u 80 varijanata, svega u 187 varijanata, i to ovako: MrVMs u 45, MrV u 21, MrMs u 10, VMs u 28, Mr u 43, V u 18, Ms u 22 varijante. Dulji evangelistari, koji u pojedinim grupama nisu spomenuti, podudaraju se s *Marijinskim* i *Zografskim evandeljem*, ili, katkada, samo s jednim od njih. *Omišaljski evangelistar*, tamo gdje ima paralelni tekst i gdje nije revidiran, slaže se s *Assemanovim evandeljem* u 21, a s *Assemanovim* i *Nikoljskim* u 17, svega u 38 varijanata. Ali pored toga, u spomenutim slučajevima, kada dva ili jedan dulji evangelistar imaju istu varijantu kao *Marijinsko* i *Zografsko evandelje*, *Omišaljski se evangelistar* u 25 varijanata podudara s njima. To je još jedan dokaz, da je *Omišaljski evangelistar* sastavljen od teksta prvo bitnoga duljeg evangelistara. – U preostalih 100 varijanata podudaraju se dulji evangelistari s četveroevangeljima, i to MrVMs u 60, MrV u 16, MrMs u 6, VMs u 7, Mr u 3, V u 2, Ms u 7 varijanata. Zanimljivo je, kako se odnosi *Assemanovo evandelje*

²² O. c., 80-123.

prema ovih 10 varijanata: 1) ovo evanđelje u 27 primjera ima posebnu varijantu. Ali u polovici tih primjera iste su riječi kao i u duljim evanđelistarima, samo u drugom obliku, a druga polovica primjera dolazi na drugom mjestu i u duljim evanđelistarima i četveroevanđeljima. 2) U 24 primjera nalaze se iste varijante pored *Assemanova evandelja* i u nekim kraćim evanđelistarima i 3) u ostalih 49 primjera i u nekim duljim evanđelistarima ili četveroevanđeljima. Zanimljivo je, da u ovoj trećoj grupi od 49 varijanata ima najviše podudaranja između *Assemanova* i *Nikoljskih evanđelja*, svega 37. U *Omišačkom evangelistaru* u sve tri grupe nalaze se samo 33 paralelne varijante; s *Assemanovim evandeljem* podudara se 8, a s duljim evanđelistarima 25 varijanata. - U svakom slučaju, 51 varijanta prve i druge grupe premalo je da se odredi posebna fizionomija prvobitnoga kraćega evanđelistara. U trećoj grupi ili su varijante kraćih evanđelistara prešle u dulje i u četveroevanđelja, ili se dogodilo obratno. Vjerojatnije je ovo drugo. Kraći i dulji evanđelistari revidirali su se prema četveroevanđeljima, ali ne i dulji evanđelistari i četveroevanđelja prema kraćim evanđelistarima.

6. Zaključak.

Iz svega, što je u ovoj raspravi rečeno, proizlazi, da su prvobitno postojale samo dvije verzije staroslavenskog prijevoda evanđelja: verzija kraćeg i duljeg evanđelistara starije redakcije i verzija četveroevanđelja. Za prvu verziju možemo posve sigurno reći, da je nastalo već u Moravskoj. Da li je prvobitno preveden kraći evanđelistar, koji je naknadno proširen na dulji, kako je to pretpostavljala starija generacija slavista – ili se dogodilo obratno, da je prvobitno preveden dulji evanđelistar, i iz njega izvađen kraći – nije toliko važno, koliko činjenica, da u tekstu, koji im je zajednički, među njima nije bilo krupnije razlike. Može se također posve sigurno tvrditi, da su se sasavljajući prvobitnoga staroslavenskog četveroevanđelja poslužili tekstrom duljega evanđelistara. Da li se to dogodilo već u Moravskoj ili tek u Bugarskoj, to je posebno pitanje, koje ne spada u okvir ove rasprave. Dulji evanđelistari, koji do sada nisu bili proučeni, svojim osebujnim karakterom ne samo da pružaju mnogo novoga materijala nego i otvaraju nove poglede na postanak i razvitak staroslavenskog prijevoda evanđelja. U ovoj raspravi, dakako, nisam mogao prikazati sve probleme, koji su u vezi s njihovim postankom i evolucijom. Uza sve to smatram, da sam zacrtao put, kojim treba ići u njihovom dalnjem proučavanju. To je mučan, težak i sitničav posao, ali se ipak nadam, da će se naći trudbenici, koji će ga nastaviti.

* * *

Sažetak

U ovoj raspravi prikazan je postanak i evolucija sadržaja i teksta najstarijih duljih evanđelistara, koji do sada nisu bili temeljito proučeni. Najstariji po postanku i karakteru je *Miroslavljev evanđelistar* starije redakcije, koji potječe iz druge polovice 12. stoljeća. Usprkos tome, što je prepisan tako kasno, on je u starijem sloju teksta, koji je dosada samo djelomično proučen, sačuvao isto tako veliku starinu kao i kanonska evanđelja iz kraja 10. ili početka 11. stoljeća, a negdje i veću. Noviji sloj njegova teksta, koji obuhvaća samo četrdesetak varijanata, prepisan je iz nekog ruskog evanđelja 12. stoljeća. *Vukanovo evanđelje* prepisano je potkraj 12. ili u početku 13. stoljeća, a predstavlja noviju redakciju duljeg evanđelistara, koja je već u 10. stoljeću nastala u Bugarskoj. Odavle se raširila u Rusiju, a preko Makedonije u Srbiju. Osnova za tu redakciju je dulji evanđelistar starije redakcije, ali je u njoj proširen sadržaj i tekst, a uvedene su i novije leksičke i tekstualne varijante. Ali takav je samo drugi dio *Vukanovog evanđelja*. Njegov prvi, manji dio, koji obuhvaća čitanja za praznike od Pashe do ponedjeljka Pedesetnice, potječe iz starijeg srpskog evanđelistara starije redakcije, a srođan je s tekstrom *Savine knjige*, čija je matica bila dulji evanđelistar. *Mstislavovo evanđelje*, također dulji evanđelistar novije redakcije, u velikom dijelu svojega teksta bilo je podvrgnuto posebnoj ruskoj reviziji, pa se tako u tom dijelu sačuvalo novije stanje nego u dijelu, koji nije revidiran. *Omišaljski evanđelistar*, najstariji hrvatski glagoljski tekst evanđelja, izrađen je iz glagoljskog misala iz početka 14. stoljeća. Budući da je samo djelomično bio podvrgnut reviziji prema latinskom prijevodu, u nerevidiranom dijelu svoga teksta sačuvao je isto stanje kao kanonska evanđelja, negdje čak i starije. Sva četiri spomenuta dulja evanđelistara svojim osebujnim karakterom pružaju mnogo novoga materijala i otkrivaju nove poglеде na postanak i evoluciju staroslavenskog prijevoda evanđelja.

Summary

THE ORIGIN AND EVOLUTION OF THE TEXTS OF OLD CHURCH
SLAVONIC LONGER EVANGELISTARIES

This paper investigates the origin and the evolution of the content and the text of the oldest longer evangelistaries, which have not been, as yet, thoroughly studied. The oldest evangelistary by its origin and character is *Miroslav's Evangelistary* of the older redaction which dates from the second half of the twelfth century. Despite the fact that it has been copied as late as the twelfth century, in the older layer of the text which has been, as yet, studied only fragmentarily it retains the same old features as canonica gospels from the end of the tenth or the beginning of the eleventh centuries. A more recent layer of the text which contains only around forty variants has been copied from a Russian twelfth century gospel. *Vukan's Gospel* was copied at the end of the twelfth or the beginning of the thirteenth centuries and it represents a more recent redaction of a longer evangelistary which had originated in Bulgaria as early as the tenth century. From Bulgaria this redaction spread into Russia and, via Macedonia, into Serbia. The bases of this redaction was a longer evangelistary of the older redaction. Its content and text have been extended and new lexical and textual variants have been added. However, only the second part of *Vukan's Gospel* has these characteristics. The first, smaller part, which contains lessons for feastes from Easter to Pentecost Monday, originated from the old Serbian evangelistary of the older redaction and is related to the text of *Sava's Book* which was also based on a longer evangelistary. *Mstislav's Gospel*, which is a longer evangelistary of a more recent redaction as well, has in the greater part of its text undergone a special Russian revision. Therefore, this part shows newer features than the part which has been revised. *Omišalj evangelistary*, the oldest Croatian glagolitic gospel text, is taken out from the Glagolitic Missal from the beginning of the fourteenth century (Missal Illirico 4). As it has only partially undergone revision based on a Latin translation, in the part which has not been revised it has retained the same, and somewhere even older, features as the canonical gospels. All of the four mentioned longer evangelistaries by its particular character offer a considerable amount of new material and a new insight into the origin and the evolution of the Old Church Slavonic gospel tradition.

Izvorni znanstveni članak

Primljeno: 20. lipnja 1984.

Autor: Josip Vrana,

Zagreb